

Lelkipásztori levél

2015 KARÁCSONY VÁC FELSŐVÁROSI PLÉBÁNIA

Karácsonyi készülődés

Az Egyház karácsony szent ünnepén, mikor tetőfokára hág az ünnepi hangulat, mikor mindenki elérzékenyedik arra irányítja figyelmünket, hogy a karácsony mértéktelen ajándéközönében gondoljunk bele abba, hogy ki ez a gyermek, s hogyan került közénk. Mert annyi kisgyermeket láttunk már, s az első karácsony oly messze van már tőlünk időben, hogy megszoktuk azt, hogy ugyanolyan mint a többi.

De ezt a gyermeket nem lehet megszokni. Meg kell döbbeni azon, hogy ki ez a gyermek. Mert ez a gyermek keresztény

hitünk szerint az Isten Fia, a megtestesült Isten.

"És az Ige testé lett és közöttünk lakott."

Jézus születésének évfordulóján egy új módon kell felfedeznünk, hogy Jézus egyre teljesebben szeretne élni ma is bennünk és köztünk. Hogyan tud megszületni bennünk Jézus? Ha törekszünk figyelni jelenlétére: s az ő szemével látni, az ő szavával szólni, az ő Lelkével gondolkozni, az Ő szeretetével szeretni. Áldott ünnepet kívánok plébániánk minden hívének.

Csáki Tibor plébános

„Több, mint ismétlődő isteni születésnap;

Több, mint csillogó ajándékok halmaza,

Több, mint szeretet-számlák Pazar kiegyenlítése,

Több, mint ingyenc étkek ünnepi asztala;

Ez maga a csendben születő Isten, Szeretet teremtő jelenléte: Jézus Krisztus.”

/ Simon András/

Pusztai Sándor: Örökké karácsony

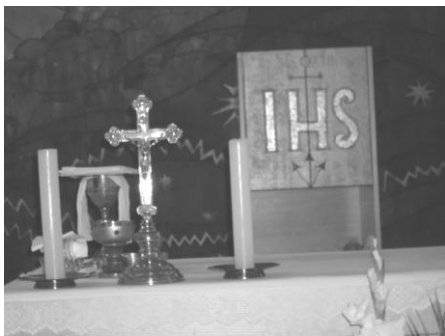
Amikor elhallgat az angyalok éneke,
Amikor az égről eltűnik a csillag,
Amikor a pásztorok nyájukhoz visszatérnek,
Amikor a királyok hazamennek,
Megkezdődik a karácsony:
Megtalálni az elveszettet,
Begyógyítani a sebeket,
Etetni éhezőket,
Kiszabadítani a rabokat,
Békét vinni a testvérek közé
És ujjongó dalt fakasztani a szívben.

1. A szeretetről:(Márai Sándor: A füves könyv - részlet)

Szeretetet lehet adni, és lehet kapni. Csak egyet nem lehet: szeretet zsarolni. S ezt legtöbbször nem tudják azok a szegények és szerencsétlenek, akik szeretetre éhesek. Nyilvánvaló, hogy vagy szeret az ember, vagy szeretik: ezt a váltóáramot a természet kérlelhetetlen következetességgel szervezte meg. Az összhang legtökéletesebb és legszerencsésebb formája, mikor az egyik különösebb lázadozás nélkül tűri,

hogyan a másik szeresse. A természet végül is kegyes: igaz, soha nem adja meg, hogy az szeressen, akitől ezt reméljük, de módot ad arra, hogy korlátlanul szeressük azt is, aki bennünket nem szeret. Csak egyre nem ad módot: hogy könyörgéssel, váddal, támadással vagy esdekléssel mástól szeretetet zsaroljunk. Még gyöngédséget és szenvedélyt is lehet zsarolni; de a szeretet szuverén.

Az Egyházközség lelkipásztori terve a következő évre

A tervezés azt jelenti, hogy világosan megfogalmazzuk hol tarunk. Meg kell fogalmaznunk a célt, ahová el akarunk jutni és ehhez megkeressük a megfelelő eszközöket. Szaknyelven a stratégiai

döntéshez megválasztjuk a taktikai lépéseket.

1. Hol tarunk? Egy átalakuló, post keresztény Európai kultúra médiája által fertőzött világban. Vácon három plébánia nyolc templomában folyik lelkipásztori munka. A Szent Család óvoda, a Karolina iskola, a Piarista Gimnázium, az Apor Vilmos Főiskola szintén a hívek szolgálatában áll. A Felsővárosi plébániához papír szerint tízezer katolikus tartozik. Vasárnaponként öt szentmisén kb. a hívek 7-8% vesz részt. Az egyházi szolgáltatásokat (keresztelés, esküvő, temetés)

relatíván még sokan igénylik, anélkül, hogy a lényeggel azonosulnának. Az elmúlt év során bevezettük a keresztelési felkészülés gyakorlatát. A kezdeti ellenállás után, a szentséget kérők nagyobb része szívesen bekapcsolódik a foglalkozásokba. A baba-mama közösségbe is sokan bekapcsolódtak közülük. A házassági felkészülés gyakorlatába is új elemek kerültek. Még nagyon sokan csak a szertartást kérik és nem szeretnék semmi többet. Vannak azonban akik között baráti szálak szövődnek, bekapcsolódnak családközösségekbe.

A felnőttként szentséget kérők számára elindítottuk az Alapozó hittant. Jelenleg ketten készülnek keresztségre, egy testvérünk elsőáldozásra és nyolcan készülnek bérmlásra. Nagy ajándék volt az elmúlt éven, hogy a Fehérek templomának kórusa szerveződött. Jelenleg tizenhat fővel szolgálnak a jelesebb ünnepeinken. Kéthetente Bibliaórát tartunk a plébánián és a Kisváci kápolnában. A két helyen közel harmincan vannak. Hálát adunk a templom takarító csoportért, és templom őrzők új csoportjáért is. Szeretnénk új tagokat toborozni közéjük. Hárman készülnek az akolitusi szolgálatra. A gyermekek és fiatalok közül tizenkilenc ministránsunk van. Az elmúlt év nagy ajándéka, hogy megújult a Kisváci Regőczy kápolna,

ahol közösségi teret is sikerült kialakítanunk. Szeretnénk a gyermekeket és a fiatalokat is megszólítani. A hitoktatásba több száz gyermek bekapcsolódik, de a templomba sajnos nem jutnak el. A missziós készségeinket még fejleszteni kell.

2. Mi lehet egy egyházközség célja? Isten akaratát keresve fürkesszük az idők jeleit. Milyen legyen a jövő egyháza, ami megfelel az Úristen elvárásának? Plébánosként a következő célokat látom: Hiteles egyházközség, amelynek tagjai valóban a Föld sója lesznek és egyenként a keresztségüket hittel vállaló keresztények, akik Krisztus képmásai a világban. Kicsit közelebről: olyan közösségeket („élő templomokat”) felépíteni, ahol a személyes kapcsolattartás, törődés természetes. Családközösségek egyházközségen belül és az egyházmegye vonatkozásában.

3. A tanítás, a liturgia és az önzetlenség-segítségnyújtás hármaskörrel összefüggésében. Milyen legyen a jövő egyháza? Kétségtelen, hogy a megújulás, a reform állandó kihívás. A „Szolgáltató Egyház” béklyóiból ki kell szabadulnunk. A hitelesség és szolidaritás-testvériség legyen a legfőbb jellemzője egyházi életünknek. Ez egyrészt a hitünk szerinti mindennapi magatartásunkat (a templomon kívüli életünket) jelenti, másrészt az egymással és minden rászoruló embertársunkkal való törődést jelenti. Ez a hitelesítője keresztény létünknek és az örök élet reményének.

4. Lelkipásztori tervünkben fontosnak tartom a felnőtt katekizist, Biblia-órákat, az Énekkari szolgálatot, az imaközösségeket és a Szentség-

imádás gyakorlatát, a kismamák összejöveteleit.

A keresztelest és általában a szentségekre való felkészülést a katekumenális szemlélet alapján szeretnénk folytatni. Ennek lényegét abban látom, hogy az „elméleti kereszténység” helyett az egyházunk valós életébe való bevezetést helyezük előtérbe. Ez különösen is fontos a gyermekek és a fiatalok nevelésében.

Az év jeles alkalmain a plébánia közössége szeretetvendégség (Agape) keretében élheti át, hogy Isten családja vagyunk. A gyermekek és fiatalok számára kirándulásokat, hittanos tábort, a felnőttek számára nyári lelkigyakorlatot tervezünk.

A szentmise minden esetben a közösség ünnepe legyen. Nem letudható program, hanem a szép liturgián át megélt Isten-élmény. A gyóntatásban pedig az egyházközségi lelki napok gyakorlatában látom a jövő útját.

Nem kerülhetjük ki az anyagi vonatkozásokat. Az egyház szándéka, hogy a hívektől valóban, százalék-arányos teherviselést kérjünk.

Isten áldása legyen velünk az új évben !

Tibor atya

Túlélni, vagy élni akarunk -e?

(Gondolatok az újév kapcsán)

Az időt csak az ember méri, Isten örökkévaló jelenben él.

A megtestesült Jézus Krisztusról is azt írja Szent Pál: „Ugyanaz, tegnap, ma és mindörökké”. Az ember alatti lényeknek csak észleletei vannak a jelenről. Az ember, ha a múltra gondol, emlékezik: fájdalommal vagy hálával. Ha jövőre: reménykedik vagy retteg. Ezen kívül még két féle módon is méri az időt, külsőleg és belsőleg. Az előbbit évszámokkal, történésekkel, az utóbbit lelki élményekkel, megélt eseményekkel.

Biblikusan szólva: létezik a kronosz, az idő egymásutánisága, és a kairosz, az üdvösség ideje. Az

egy-egy ember életében ez úgy mutatkozik meg, hogy valaki csak kifelé él a feladatok kényszeredettségében, vagy lármás szórakozásokban, a másik befelé, elgondolkozik az élet értelmén és célján.

Január 1-én, a zajos éjszaka utáni legcsendesebb reggelen, a jövőről az örökkévalóság fényénél kell gondolkodnunk. Vannak, akik tervezik a jövőt, vannak, akik beletörődve fogadják a kiszolgáltatottságot, de legtöbbször úgy élnek, mint a görög mitológiában Sziszüphosz király, akit arra büntettek az istenek, hogy görgessen egy követ, egy magas hegyre, amely mindannyiszor visszagurult és újra kellett kezdenie. Így van sok kortársunk is, egy bizonyos életutat már maga mögött tud, ismeri önmagát, ezért nem fogadkozik, hiszen úgy is minden kezdődik, előről.

Egy templom hirdetőabláján a következő olvasható:

"Tudjátok, hogy a Tál család hány tagja tartozik a gyülekezetünkhöz? Először is az öreg Dik Tál, aki mindent irányítani akar, aztán ott van Protes Tál bácsi és fivére Szabo Tál, akik folyton ellenszegülnek és mindent meg akarnak változtatni.

A húguk, Irri Tál, nyughatatlan bajkeverő a két fiával,

Inzul Tállal és Molesz Tállal együtt.

Valahányszor felmerül egy új kérdés, Hezi Tál és felesége, Vege Tál várni akar vele még egy évet.

Aztán ott van Imi Tál, aki folyton arra törekszik, hogy a mi gyülekezetünk pontosan olyan legyen, mint az összes többi.

Affek Tál néni túl sokat képzel magáról. Iker öccsei,

Garan Tál és Han Tál pedig hamis ígéretekkel próbál új tagokat csalogatni a gyülekezethez.

De azért nem minden családtag rossz. Asszisz Tál testvér például kifejezetten segítőkészen intézi az egyházi ügyeket.

A dúsgazdag üzletember nagybácsi, Invesz Tál anyagi hozzájárulására mindig lehet számítani.

A remek politikai érzékkel megáldott Reprezen Tál kiválóan képviseli a közösség ügyeit diplomáciai körökben. Az elkötelezett Agi Tál nővér élen jár a térítésben. Medi Tálhoz bármikor fordulhat átgondolt és megnyugtató tanácsért, a szertartásokon az egyházi énekeket pedig Kán Tál dalolja, zenész fivére Trombi Tál (a kamasz Mu Tál átmenetileg nem énekel vele.)

Sajnos a múlt év során három családtaggal is kevesebben lettünk: két unokatestvér, Dezer Tál és Konver Tál áttért más vallásra, a kilencven éves Exi Tál néni pedig végelgyengülésben elhunyt."

(A világ melyik nyelve tud még ilyeneket?)

GONDOLATOK A NEVELÉSRŐL

Pár gondolat még a gyereknevelésről: milyen szép, hogy amikor a kis Jézus elveszik, nem esik Mária Józsefnek, „Milyen férfi vagy te, a teremtés nagy koronája, így lehet rád bízni a gyermeket!”. És ugyanígy József sem kezdi el, hogy „Mit tudom én, mit kokettáltál a Szentlélekkel vagy kivel, halvány gőzöm sincs, honnan az a gyerek, fújd fel, én elmentem!” Milyen jó, hogy ők nem így civakodnak! Megfogják egymás kezét, baj van, gond van, meg kell oldani. Összetartanak. Együtt indulnak el megkeresni a kis Jézust. Képzeljük csak el, hogy eltelt egy nap, és nincs meg a kis Jézus. Összebújnak egy fa alatt (akkor nem voltak motelek), imádkoznak. Másnap folytatják a keresést, és harmadnap sem adják fel, nem mondják azt: „Isten adta, Isten elvette, legyen áldott az Úr neve!” Nincs bennük fatalizmus, hogy ha az Úr akarja, akkor megkerül, ha nem, akkor nem. Keresik a maguk kis egyszerű eszközeivel, hisz nem volt hangosbemondó, rendőrség. Keresik az Istent a földön.

Milyen szép, amikor megtalálják! A végtelen alázat, amivel köszöntik: „Nézd, atyád és én aggódva kerestünk, miért tetted ezt velünk?” A család békéje újból helyreáll. Azt írja a Szentírás, hogy hazamentek, és Jézus növekedett bölcsességben és kedvességben, a szülei és mindannyiunk örömeire. Én azt gondolom, hogy még a názáreti csendes életbe is belefér néhány ilyen jeruzsálemi kiruccanás, aggodalom, nehézség, válság... Milyen szép, hogy nem egymásnak esnek ezek az emberek, hanem együtt oldják meg a feladatokat, gondjaikat és bajukat! Nagy-nagy szeretettel és örömmel állítom mindannyiunk számára példaképpül ezt a názáreti csöndes életet.

A kétezer év alatt nem került szebb eszme, szebb kihívás élő ember elé, mint a család. Ezt az életformát maga Jézus Krisztus szentelte meg. Adja az Isten, hogy ezen az úton járva a Kárpát-medencei magyar családok önmagukra találjanak! Ne olyan helyen keressék a boldogságot, ahol nincs, a kút mellett ne haljanak szomjan! Merjenek meríteni ebből az ajándékból! Merjétek szeretni egymást, merjétek megfogni a férjetek/feleségetek kezét, merjétek átölelni a gyermekeiteket, merjétek játszani, merjétek kirándulni, beszélgetni! Merjétek örvendeni annak, hogy ajándék vagy te is, és ajándék a melletted lévő családtagod is! Adja az Isten, hogy megújuljanak a Kárpát-medencében a magyar családok közösségei! Ámen.

Böjte Csaba

